

sindssygdom, herunder svær demens, eller hæmmet psykisk udvikling eller anden form for alvorligt svækket helbred er ude af stand til at varetage sine anliggender, hvis der er behov for det.

Efter lovens § 5, stk. 2, kan der endvidere iværksættes værgemål for den, der på grund af sygdom eller stærkt svækket tilstand er uegnet til at varetage sine økonomiske anliggender, og som selv anmoder herom, hvis der er behov for det i stedet for samværgemål efter § 7.

Endelig fremgår det af lovens § 6, stk. 1, at i forbindelse med værgemål efter § 5, der omfatter økonomiske forhold, kan den retlige handleevne fratages, hvis dette er nødvendigt for at hindre, at den pågældende udsætter sin formue, indkomst eller andre økonomiske interesser for fare for at forringes væsentligt, eller for at hindre økonomisk udnyttelse.

Der skal altid foretages en konkret vurdering af, hvorvidt betingelserne for etablering af værgemål må anses for opfyldt.

Det fremgår af forarbejderne til værgemålsloven, at det ved etablering af økonomisk værgemål blandt andet indgår i behovsvurderingen, om den pågældende har en formue, eller om formuen kun er af beskeden størrelse. Omvendt vil fravær af formue ikke i sig selv betyde, at den pågældende ikke kan anses for at have et behov for værgemål. Det vil også indgå i vurderingen, om familien eller andre kan træffe beslutning og handle på den pågældendes vegne, idet dette på den ene side kan begrænse behovet for værgemål. På den anden side kan tvivl om interessevaretagelsen, dybere uenighed blandt de nærtstående eller manglende tillid i samarbejdet mellem familien og den institution, hvor den pågældende bor, tale for etablering af værgemål.

Det forhold, at en person er uden formue eller at et familiemedlem eller personale på en institution kan træffe beslutninger på den pågældendes vegne, udelukker således ikke etablering af værgemål.

Jeg mener derfor ikke, at der er behov for at foretage ændringer af værgemålsloven.

Spm. nr. S 3125

Til økonomi- og erhvervsministeren (5/4 04) af: **René Skau Björnsson (S):**

»Vil ministeren i forlængelse af ministerens besvarelse af spørgsmål om tilgængelighed til toiletter (L 106, bilag 41) redegøre for, hvordan og på baggrund af hvilken dokumentation ministeren kan komme til en konklusion om, at et egnet toilet for personer med handicap i en bygning med publikumsadgang kan udføres med en mindre venderadius end 150 cm.«

Begrundelse

I DS 3028 fremgår det klart, at et egnet toilet for personer med handicap i en bygning med publikumsadgang kan udføres med en mindre venderadius end 150 cm. Kravene til venderadius i DS 3028 er udtryk for enighed blandt de, som deltog i udarbejdelsen heraf.

Det fremgår endvidere af bygningsreglementet, kapitel 4.2.1, stk. 2, at »Ved indgangsdør skal der være niveaufri adgang til enheder i bygnings stueetager og til eventuelle elevatorer. Umiddelbart uden for indgangsdøren skal der være en vandret, plan repos i samme niveau som gulv. Reposen skal have en størrelse på mindst 1,5 m x 1,5 m målt fra dørens hængselsside. Åbner døren udad, forøges bredden med yderligere 0,2 m langs bygningsfacaden«.

Heraf bør det være klart, at en venderadius skal være mindst 150 cm.

Svar (20/4 04)

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Det er naturligvis vigtigt, at vi sikrer, at de handicappede toiletter, der laves, også er tilgængelige for handicappede, men tilgængelighed kan også opnås uden nødvendigvis at opfylde kravene i DS 3028.

Et eksempel er, at DS 3028 foreskriver en venderadius på 150 cm, som givetvis er en optimal venderadius. Men hvis bygningsforholdene ikke tillader det, så vil en venderadius på eksempelvis 145 cm også give et brugbart toilet. Dette har mine embedsmænd drøftet med handicaporganisationerne.

Et egnet toilet for personer med handicap med en venderadius, der ikke nødvendigvis er